

Björkudden 11 Sept. 86.

Ålskade far och systrar.

Känne ni nu även i Lucerne? Det
kom i går en bok hit, adresserad till
Lucerne ^{Post. rest.} på hvilken stod: en cas de
départ ou de non réclamation faire suiv-
re à Helsingfors, Finlande. Skulle ni
redan rest från Lucerne, och inte uppgif-
vit vidare adress? Och der ligga så mäs-
sa sändningar, och det måste jag ju
adressera också detta brev! Boken
var för resten blott ett öfers. försök af
Mr. Charles Simond.

Kejsar Alexander har vackert namns-
dagväder. Än på morgonen kl. 8 red-
16 grader, soligt och klart, men litet bläsig.
Ännu den 4de denna hade vi 22 gr. se-
dan dess mellan 19 och 16. En så
långvarig värme kan ju ej passande någ-
att vi skulle haft här på Björkudden
och just nu skulle vi vara borta.

Socker i botten: Mellan Rummet och förtäroal and till. Jfr inwall.

I mitt kort i förgår skref jag ju
att Luli Gripenberg sjuknat i tyfus
och låg på diakonissanstalten. I går
reste jag in för att träffa Lanny, som
de telegraferat efter. Jag fann henne
blek, utvakad, böjd under slaget. Det
är tyver tyfus, mycket sålligt, mycket
farlig, men icke smittosam. Läkarna
gifva föga hopp. Lanny är hela dagen
och natten hos systeren, går blott hem
en stund om morgnarna för att stoppa
i sig litet mat och byta kläder. Jag
träffade henne händelsevis hemma
i går morgne och följde med henne till
Diak. huset för att se till att hon
får se Luli. Hon ligger mest i medvets-
lös dvala med öppna, orörligt stirrade
ögon. Denna hemiska, stela blick är
det värsta för X. Ibland förkomma
glimtar af medvetsande. Hon känner då
igen X. och ser henne gråtande att
rike henne, henne. När vi kommo
dit i går berättade sköterskan att hon
en längre stund varit redig och frågat
efter Lanny. Då sköterskan sade att hon

Kortet skrifves här i den sista kolumnen. Lully är i sjukhuset. Lully är i sjukhuset. Lully är i sjukhuset.

gätt bort, men strax komme tillbaka
hade Lili svagfärdigt utbrutit: "en så
där som hon finnes ej på jorden". De
sa oskyldigt af hennes döende syster
skall i alla tider lisa Lillas hjerta.
Dessa båda systrar, så olika hvarandra
och de vita spiltorna af det gamla
hemmet och djupt fästade vid hvarann.
De blef danning ensam kvar....
Gud kan ännu göra under och vä-
ra vår bedröfvade glädje. Men det
ser ut som om Han själv gifvit Lili
visshet om döden. Strax i början
af sin sjukdom hade hon sagt till
sköterskan: "något jag nu att jag ska
dö". "Hur kan vi veta det så säkert?"
frågade sköterskan. "Jö, Herren har
sagt det åt mig", blef svaret. Detta ha-
i synnerhet upprört oss och gjort att vi
ansatt döden som en visshet.
Detok att ej få dö med klart förstånd
att ej få anse falla sin själ i Guds hand
och mottaga den barmhärtiga som söker
de hjertans sorg och böner kunna gifva.
Det var, tyckte jag, det tunga krossat

Detta brev på omitt och förlästat. Sten H. har skrivit jag har skrivit.

och i detta. Wilhelm Bismarck är förfärad med detta skräck.

Herre kunde pålägga en döende stackare
Detta är så ofattligt, jag vill y kunna
samtala mig att den bleka stilla varelse
jag såg i går är densamma som den
raska, glada flicka, som i dag för två
veckor sedan gräpde och arbetade med
mig i trädgården. Hennes besök här
var mig så ovanligt kärt denna gång,
hon var så pig och muntra och vi
sade mig så mycket tillgifvenhet. Och
så blef det en orsak till hennes sjukdom
ty på hennes an förkyld hon sig heftigt
och sjuknade strax i feber. Salongen
frå Thor lärar varit upptagen af öf-
fentliga herrar, så hon y kunde sitta der.
Kammy har skrivit och telegraferat
till alla sysskonor, men endast till
kan säkert komma. Jag reser in i
morgon och dröjer några dagar, jag
har ingen ro, hvarken äter eller sover
här. Om jag kunde hjälpa d. om nåt
tema, men hon vill y låta någon främ-
mande vaka och sköta system. Lade
dock, att det vore tröstande för henne
att ha mig i närheten. Jag får be hos H. m.

(11. 9. 1886)

Handt för i bnf i det med sakar adlats, det är en bekant att vandra

Stenken och Irene är också ang-
tagna att jag skall fara, de ha gråtit
för Lannys skull.

Mycket arbete faller nu på mig,
men det är jag glad öfver. Lanny om-
betros mig att rätt ändra och fullstän-
diga reseskildringen, som Edlund
vill ha, och så lofvade jag hjälpa hen-
ne att renskrifva hennes nya berättelse
som också skall ut till julen. Och så
Exelsior! Fru Löfgren har liksom
en sjuk agter hos sig och är fullt up-
tagen af hus och hem, när hon den
15 kommer ⁱⁿ staden, så hon hoppas att
H. skall kunna åta sig det mesta!
Mycket litet ha vi ännu fått in och
är oroliga. Skulle icke älska pap-
per derborta i lugnet kunna ^{nej vilja} skrifa
ihop åt oss en litet bit poesi eller pro-
sa?! Det vore det bästa och välkomna
att af allt.

Alla är ännu kvar, men reser män-
dag morgon. Hon kommer med mig i
morgon till staden, men får troligen ej
se en skymt ens af sin kära tant Lanny.

Jag håller så af den flickan med alla
hennes egenheter. Hvarnå afton talade
vi ganska länge och allvarsamt om
hennes framtid, och hon var mera
öppen och verk än jag ännu sitt hem.
Om qvällen, när jag sade godnatt och
mot vanligheten kyssade henne, slog hon
armarna om min hals och utbröt:
"den som ändå lite kunde likna tant."
och så var det som om hon flygts för
dette utbrött af önsket och kringlet in i
sitt skat igen.
— — Nu just kom Olta in, smög ett
papper i min hand och hviskade: här
får tant ett ämne att korrigera. Jag
läste det med djup rörelse. Det var
med följande lilla afskedsdikt, som jag
ej kan låta bli att med det samma, sända
er. Pappa säg, har hon fått sångens gåfva
den äkta, — denna underliga flicka?
Jag har ej fått tacka henne ännu, hon
störtade genast ut, jag har förgefvens
sökt henne. Stickers lilla ensliga få
gel, nog är du hemlös, när en så enlig
qvist som min, kunnat fröjda ditt hjerta

och hon
har biddt
att få
skupan
med
derfor
har jag
ej
fått
för
mera